

Salomos fall

Bibliskt drama av Christian Lanciai (2016)

Personerna:

Konung Salomo
Profeten Natan
Prästen Sadok
Två mödrar
Hiram
Prästen Ebjatar
Drottningen av Saba
Asarja, Natans son
Melissa
Jerobeam

Handlingen utspelar sig i Jerusalem i det tionde seklet före vår tideräkning.

Akt I scen 1.

Salomo Förebrår du mig för något av vad jag gjort?

Natan Min son, jag förebrådde din far och nästan förbannade honom för att han alls åvägabragte din existens. Jag blev nästan din förbannelse innan du var född, och därför blev du desto mer ett kärleksbarn. Du tänker väl på din bror Adonia?

Salomo Han var äldre än jag och hade större rätt till tronen. Det kommer man inte ifrån. Man kan inte klandra honom för vad han gjorde. Han var i sin fulla rätt. Var jag i min fulla rätt?

Natan Din far var i sin fulla rätt att överlåta sin tron åt vem han ville. Han valde dig. Adonia hade inte rätt att trotsa hans tronföljdsval och försöka sätta sig upp till konung. Han trodde att han kunde utnyttja det att du var svag och oerfaren. Du hade inget val. Du måste sätta dit honom.

Salomo Ett brodermord kan aldrig kännas riktigt.

Natan Hur tror du din far kände sig när han måste offra Absalom, sin älsklingsson?

Salomo Han ville skona honom till varje pris.

Natan Det är makten som kräver sådana offer. De är aldrig frivilliga. Kung Davids väg till tronen var lång och svår och gick över många liv, och hade inte Saul och Jonatan stupat vid Gilboa berg hade han kanske aldrig blivit konung. Makten är sådan. Den kräver blod och offer och allt vad man icke vill.

Salomo Jag hade kunnat skona min broder.

Natan Då hade han intrigerat för att störta dig. Många följde honom, och du var egentligen i underläge. Hade du låtit honom leva hade riket troligtvis blivit splittrat.

Salomo Men denna onda nödvändighet känns inte rätt.

Natan Du måste leva med det, om du vill fortsätta vara konung.

Salomo Någon måste ju vara det, och Adonia är död. Jag har grubblat mycket över detta dilemma. Härom natten hade jag en märklig dröm.

Natan Drömmar är vanligen uppenbarelser av evigheten.

Salomo Jag drömde att Gud Fader kom till mig och sade, att vadhelst jag önskade skulle jag få, på det att mitt liv och min regeringstid skulle bli en lång och lycklig tid. Jag upplevde det som en prövning och förstod genast vikten av att jag valde rätt. Så jag bad honom om förmågan att alltid kunna skilja mellan rätt och orätt och att alltid kunna göra vad som var rätt.

Natan Vad sade Gud Fader då?

Salomo Han var nöjd med min önskan och bestod mig den förmågan. Tror du det var en sanndröm?

Natan Drömmar är alltid sanndrömmar. Svårigheten ligger i att förstå dem. Men ibland är de så konkreta att de inte kan missförstås. Vad du drömde, Salomo, var inseglet på att din regering kommer att bli lyckad. Du kommer troligen att bestå provet att alltid kunna göra vad som är rätt.

Salomo Tack för detta, fader. Jag ser det som en vidimering av min egen uppenbarelse, och denna dröm om något gav mig den bestämda föresatsen att alltid bara försöka göra rätt för mig och för Israel.

Natan Det gläder mig, min son. Fortsätt så.

Salomo Tack, fader, för ditt moraliska stöd. (*böjer knä för Natan, som välsignar honom.*)

Scen 2. Salomo kommer in och intar tronen.

Salomo Vad är det nu med de här damerna?

Sadok Ett kinkigt ärende, min herre. Dessa två damer är prostituerade.

Salomo Än sen då? De är ändå damer.

Sadok De har ett litet barn gemensamt och slåss om vem som är modern.

Salomo Ett barn kan inte ha två mödrar. Någon av dem måste veta att hon är den rätta.

Sadok De känner båda att de är det.

Salomo Så låt dem argumentera för sin sak. Du först. Du verkar ivrigast.

1-a modern Min herre, vi födde barn nästan samtidigt, två små gossebarn, men det ena dog. När vi sov passade min syster på att byta barn med mig, så att hon tog mitt levande barn och lade sitt döda hos mig. Så får man inte göra.

Salomo Nej, så får man inte göra. Och vad har du att säga till ditt försvar?

2-a modern Min herre, det var tvärtom. Det var hon som stal mitt levande barn och försökte bli av med sitt döda med att lägga det hos mig. Men jag kunde se att det döda barnet inte var mitt eget. Det var hon som med list försökte stjäla mitt barn bara för att hon legat ihjäl sitt eget och inte ville acceptera att hon förlorat det.

Salomo Är barnet här?

Sadok Ja, den första modern har tagit det med sig.

Salomo Så hämta då hit en bödel. Låt honom dela barnet på mitten, så får de dela barnet hälften lika.

2-a modern Nej! Vad som helst men inte det! Låt då henne få behålla barnet, bara det får leva!

1-a modern Det är rätt. Låt henne få trösta sig med hälften av det andra barnet för sitt döda barn.

Salomo Giv barnet åt den andra modern. Det är hon som är den rätta.

Sadok Kung Salomo har dömt, och domen skall åtlydas. (*till den 1-a modern*) Vi beklagar förlusten av ert barn, min fru.

1-a modern Det är orättvist! (*störtar ut*)

Salomo Ja, det var orättvist att hon skulle förlora sitt barn, men det var ingens fel om inte hennes eget.

2-a modern Tack, min herre och konung!

Salomo Saken var självklar. Men jag råder er att inte längre bo tillsammans.

Sadok (*övernärklar barnet åt dess moder*) Tag väl vara på det, min fru, och skaffa det helst en fader.

2-a modern Jag tror jag vet vem fadern är. (*tar tacksamt emot barnet, niger och går.*)
Sadok Min herre, er dom i detta fall kommer att gå i folkmun. En annan kung hade låtit båda skökorna bli stenade och räddat barnet ifrån dem.
Salomo Det blev nog bättre så här.
Sadok Förvisso, min konung.

Scen 3.

Hiram Det är nästan för bra för att vara sant. Jag hade alltid goda relationer med kung David, som nu överlåtitt sitt rike åt en Salomo som visat sig visast i världen, och han ber om min hjälp! Vad i all världen skulle jag kunnas hjälpa honom med? Naturligtvis gör jag det gärna, om jag bara kan. Här är han nu äntligen. Vad manne en sådan konung kan ge för intryck?

Salomo (kommer in med följe) Konung Hiram av Libanon, förmodar jag?

Hiram Min broder, det är en stor ära och lycka för mig att vi kunde mötas. Jag har förstått att du hade ett angeläget ärende att dryfta med mig.

Salomo Det har jag verkligen, min gode Hiram. Det är samtidens största projekt det handlar om, och bara du kunde vara mig behjälplig.

Hiram Så spännande! Vad gäller det?

Salomo Du känner kanske till att min fader kung David ville bygga ett tempel åt Israels Gud som i härlighet skulle överträffa alla tempel. Nu blev det ingenting av med den saken mest på grund av inbördeskriget med min äldre bror Absalom, om jag har förstått saken rätt. Det knäckte honom, och han tappade all lust för projektet. Men jag anser att jag har möjlighet och resurser att genomföra det, om du hjälper mig.

Hiram Hur?

Salomo Jag behöver ett större antal av Libanons mäktigaste cedrar till byggnadsmaterial.

Hiram De växer långt uppe i bergen. Att fälla dem och transportera ner dem till kusten blir ett oerhört företag. Betyder det att templet redan är planerat i detalj med ritningar?

Salomo Precis. På pappret är templet färdigt och redan teoretiskt fulländat. Nu gäller det att göra det till verklighet. Vad begär du som ersättning för arbetet och avverkningen?

Hiram Jag behöver inga pengar eller rikedomar, och en betalning in natura är det praktiskt mest gynnsamma för alla parter. Jag erbjuder dig gärna så mycket ceder- och cypressträ du behöver, så får jag dessutom del i äran av templet.

Salomo Så vad önskar du?

Hiram Försörjning för resten av livet för hela mitt hushåll.

Salomo Ditt hushåll är nästan lika omfattande som mitt, men det är ett rimligt och praktiskt pris som jag gärna binder mig till att betala.

Hiram Det blir helt enkelt ett praktiskt utbyte – mina träd och arbetare mot att du försörjer oss livet ut. Är vi överens?

Salomo Fullkomligt överens.

Hiram Min broder, med dina unga år som orientens härligaste konung har du redan slagit världen med häpnad med din vishet och omåttliga kunskap. Det är en ära för mig att få spela en betydande roll i ditt liv.

Salomo Min broder, vi behöver varandra. Israeliterna må vara hur begåvade som helst, men de saknar vissa färdigheter. Vi har inte mycket till timmerhuggare, sjömän och hantverkare. Med dina sjömän och praktiska hantverkare har ni lyckats kolonisera hela det västra havet med er kunnighet i affärer och hantering av metaller. Det är denna praktiska allmänna färdighet som Israel saknar, som mest är bara stridsmän och jordbrukare. Vi behöver utveckla oss genom er, och bara med er hjälp kan vi bygga templet.

Hiram Naturligtvis måste jag få se ritningarna och godkänna dem innan vi kastar oss ut på projektet.

Salomo Naturligtvis. Jag har dem med mig.

Hiram Perfekt. Då skall jag med mina konstruktörer med noggrannhet ta del av dem, så att vi kan komma i gång med projektet så snart som möjligt.

Salomo Det gläder mig att du är så positiv.

Hiram Vad kan man annat vara inför ett sådant projekt, som lovar att bli ett bestående äreminne över vår tid och regering för alla tider?

Salomo Det skall enbart vara tillägnat Israels Gud.

Hiram Naturligtvis, för er judar. Men jag tror att det kan bli mer än så.

Akt II scen 1.

Sadok Kan Israels härlighet bli större? Vi har fullkomnat världens härligaste tempel och har till konung världens visaste man. Vi dominerar hela Orienten fram till Eufrat och ner till Egypten och är förbundna med Egypten genom kung Salomos äktenskap med Faraos dotter och med fenikierna, som dominerar hela västerhavet, genom vänskapen med Hiram. Kan det bli bättre?

Ebjatar Sju år tog det för konungen att bygga templet, och en högre grad av fullkomning kan knappast finnas någonstans i världen, möjligen bland Egyptens pyramider och i Babylon. Vi har fulländat historien och fått Israel krönt som ledare bland nationerna.

Sadok Men det bästa av allt är att vår Gud nu är etablerad som den högste av gudar och bofast i vårt tempel, där han skall bo evinnerligen. Det är nästan för bra för att vara sant. Det utlovar en oändlig framtid av blomstring för Israel, och vår Gud är inte den som tar sitt ord tillbaka.

Ebjatar Men vad skall Salomo nu göra när han byggt färdigt sitt tempel?

Sadok Han har sitt eget palats att tänka på, vars planering och uppförande säkert kommer att ta sju år till om inte det dubbla.

Ebjatar Och sedan?

Sadok Var inte orolig. Han kommer alltid att hålla sig sysselsatt. Han kommer aldrig att få tråkigt, och inte vi heller så länge han lever.

Scen 2. Invigningen av templet.

Salomo Herre, Israels Gud, det finns ingen gud som du, varken uppe i himlen eller nere på jorden. Du står fast vid förbundet och visar godhet mot dina tjänare när de i uppriktig lydnad vandrar dina vägar. Du har hållit ditt löfte till din tjänare, min far David, du har i dag med din hand fullbordat det som du med din mun har lovat. Uppfyll också, Herre, Israels Gud, detta som du har lovat din tjänare David, min far: att han aldrig skall sakna en ättling som sitter inför dig på Israels tron, om bara hans efterkommande vaktar på sina steg och vandrar dina vägar, så som han själv gjorde. Låt alltså ditt löfte till din tjänare David, min far, gå i uppfyllelse, du Israels Gud!

Men kan verkligen Gud bo på jorden? Himlen, himlarnas himmel, rymmer dig inte, än mindre detta hus som jag har byggt. Vänd dig ändå hit, hör din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud. Lyssna på det rop och den bön jag nu uppsänder, och låt din blick natt och dag vila på detta hus, den plats om vilken du sagt: Här skall mitt namn vara. — Hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats. Hör din tjänare och ditt folk Israel då de åkallar dig, vända mot denna plats; må du själv lyssna på dem i himlen, där du tronar. Hör dem och förlåt!

Om någon förbryter sig mot en annan och åläggs att fria sig med en ed och svär inför ditt altare i detta tempel, hör det då i himlen, grip in och skipa rätt åt dina tjänare. Fäll den som är skyldig och ge honom det straff han förtjänar, men frikänn den som är oskyldig och ge honom vad rättvisan kräver.

Om ditt folk Israel lider nederlag mot en fiende, därför att de syndat mot dig, men vänder om och prisar ditt namn, ber till dig i detta hus och ropar om nåd, hör det då i himlen och förlåt ditt folk Israel deras synd och låt dem återvända till den mark du gav deras fäder.

Om himlen är stängd och inget regn faller, därför att de har syndat mot dig, men de sedan ber, vända mot denna plats, och prisar ditt namn och omvänder sig från sin synd när du tuktar dem, lyssna då i himlen och förlåt din tjänare och ditt folk Israel deras synd. Lär dem den rätta vägen som de skall vandra, och låt regnet falla över ditt land, som du har gett ditt folk som egendom.

Om det blir hungersnöd i landet eller pest, om rost och sot härjar eller gräshoppor och larver, om fienden belägrar någon av städerna, ja, vilken sjukdom eller plåga det än är, och vilken bön och åkallan som vem det vara må i ditt folk Israel än uppsänder — var och en känner bäst den plåga som trycker honom — om han då sträcker händerna i bön mot detta hus, hör det då i himlen, där du tronar. Förlåt honom, grip in och behandla var och en som han förtjänar, du som känner hans tankar — ja, du ensam känner alla människors tankar. Då skall de frukta dig så länge de lever i det land som du gav våra fäder.

Även om det är en främling, som inte tillhör ditt folk Israel utan kommer från fjärran land för att han hört om ditt namn — ja, också där skall man höra talas om ditt stora namn, din starka hand, din lyftade arm — och denne främling kommer och åkallar dig, vänd mot detta hus, lyssna då i himlen, där du tronar, och gör det som han ber dig om. Då skall alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är helgat åt ditt namn.

Om du sänder ut ditt folk att strida mot fienden och de ber till dig, Herre, vända mot den stad som du har utvalt och det hus som jag har byggt åt ditt namn, lyssna då i himlen på deras bön och åkallan och skaffa dem rätt.

Om de syndar mot dig — det finns ju ingen människa som inte syndar — och du vredgas på dem och ger dem i fiendens våld och de förs bort i fångenskap till fiendeland, långt borta eller nära, men där borta i fångenskapen ångrar sig och åter ropar till dig: Vi har syndat och gjort orätt, vi står med skuld inför dig, och om de så, fångna i fiendeland, vänder om till dig med uppriktigt hjärta och sinne och ber till dig, vända mot sitt land, det som du gav deras fäder, mot den stad som du har utvalt och det hus som jag har byggt åt ditt namn, lyssna då i himlen, där du tronar, till deras bön och åkallan och skaffa dem rätt. Förlåt ditt folk att de har syndat och visat sig upproriska mot dig. Låt dem möta förbarmande hos dem som håller dem fångna, så att de blir barmhärtigt behandlade. Ty ditt folk och din egendom är de, du har fört dem ut ur Egypten, ut ur smältugnen. Ja, vänd din blick mot din tjänare och mot ditt folk Israel när de åkallar dig, och lyssna till dem när de än ropar till dig. Det är du själv som har avskilt dem bland jordens alla folk för att tillhöra dig; detta tillkännagav du, Herre Gud, genom din tjänare Mose när du förde våra fäder ut ur Egypten.

Scen 3.

Sadok Vi är mycket nöjda med er, vår konung. Detta kan vara höjdpunkten i Israels historia och dess definitiva etablering som ett föredöme för hela världen.

Salomo Det var meningen. Därför byggde jag templet.

Ebjatar Israel har aldrig mått bättre än idag, och dess ständigt expanderande handelsförbindelser genom fenikierna över hela världen ökar ständigt dess välstånd och inflytande.

Salomo Det var inte för intet jag gifte mig med Faraos dotter. Det gav oss världens viktigaste bundsförvant.

Sadok Hela Israel är nöjt med er och med sig själva. Er tempelinvigning gjorde ni till en högtid och ett bokmärke för evigheten genom dess fullvärdighet gentemot dess dedikation. Ni har byggt och fullkomnat världens heligaste tempel. Gratulerar.

Salomo Jag gjorde bara min plikt. Men det var väl inte bara för att smickra mig som ni ville tala med mig?

Sadok Kung Salomo, det väntar oss en utmaning.

Salomo Så spännande. Låt höra. Har vi fått en fiende?

Ebjatar Tvärtom. En av söderns mest inflytelserika och firade kungligheter har hört talas om er vishet och vill pröva den och har därför beslutat hedra oss med ett kungligt besök.

Salomo Är det någon kung jag känner?

Sadok Det är drottningen av Saba.

Salomo Drottningen av Saba! En kvinna! Och världens mest legendariska kvinna!

Sadok Just det. Och däri ligger faran. Hon är för klok för att vara kvinna. Hon kan inleda er i frestelse och till avfall från Herren.

Salomo Omöjligt. Jag kan omöjligt frukta någon kvinna hur listig hon än är. Jag skall gärna ta mig an henne, och då hon verkligen är en drottning måste hennes besök hedras med alla medel.

Ebjatar Naturligtvis. Vi ville bara varna er för ett eventuellt främmande inflytande mot vår Guds.

Salomo Men vad är ni rädda för?

Sadok Min konung, hon är den enda i världen som kan konkurrera med er i både härlighet och förstånd.

Salomo Ännu bättre! Då är vi jämlika.

Ebjatar Hon kan prata omkull er.

Salomo Ju mer en kvinna pratar, desto mindre har hon att säga.

Ebjatar Nu har vi i alla fall varnat er, så att ni vet vad det handlar om.

Salomo Hon är välkommen med vilka utmaningar som helst. Vi skall genast inleda värdiga förberedelser för hennes ankomst. Skicka genast sändebud till henne att vi ser fram emot hennes besök och att ingen kan vara mera välkommen än hon.

Sadok Det skall bli som ni önskar, kung Salomo.

Akt III scen 1.

Pomp och ståt vid Salomos hov.

Salomo i all sin glans stående vid sin tron inväntande drottningens entré i lika stor glans och prakt, när hon inträder med sitt hov i procession.

Salomo Var hälsad, söderlandets drottning, högst prisad och mest ärad av alla drottningar!

Saba Var hälsad själv, du världens mest namnkunnige konung, prisad högst i världen för din imponerande vishet och dina byggnadsverk.

Salomo Det skall bli mig en ära att få förevisa dem alla för er, min drottning.

Saba Ditt tempel lär vara mera övertygande än något annat tempel för sin helighet och sin djupa värdighet inför en gud.

Salomo Han är den ende Guden, den högste och den ende sanne, och det är han som behärskar hela världen.

Saba Och ni är hans utvalda folk.

Salomo Så är det skrivet.

Saba Jag skulle gärna vilja se den där guden hur han ser ut.

Salomo Han är osynlig och allestädes närvarande. Vi har inga bilder i vårt tempel.

Saba Är det inte ganska ödsligt då?

Salomo Ni får se.

Saba Ert palats intresserar mig nog mera. Där är det väl ingen hejd på utsmyckningar.

Salomo Det tog också dubbelt så lång tid som templet att bygga.

Saba Jag är naturligtvis lika intresserad av båda och även av att lära mig något om hur ni sköter ert land. Men mest intresserad är jag av att pejla er visdom och kanske lära mig något av den.

Salomo Med den står jag helt till er tjänst. Till er ära har vi förberett en kunglig bankett med underhållning och förplägning utan ände. Får jag vägleda er in till middagen?

Saba Ni är högst välkommen.

(Salomo stiger ned från sin tron, tar kungligt drottningen vid handen och leder henne ut.

Många följer efter av både Salomos och Sabas hovstat.)

Ebjatar Har vi någonting att frukta?

Sadok Absolut ingenting. Hon har bara kommit hit för att pröva och lära sig av Salomo. Hon måste snart resa hem igen till sitt eget rike, så det hela är bara ett formellt statsbesök.

Ebjatar Jag hoppas det, rabbi Sadok.

Scen 2.

Salomo Min fru, ni kom hit för att höra min undervisning och testa min filosofi, men det känns som om jag hade mer att lära av er än ni av mig.

Saba Då är det ömsesidigt. Det kallas dualism.

Salomo Vad är dualism?

Saba Att en människa finner en annan som står på samma andliga nivå medan de samtidigt är motsatta varandra, så att de kompletterar varandra.

Salomo Jag trodde aldrig en kvinna kunde vara så klok och kunnig som ni är och samtidigt så oemotståndlig.

Saba (ler) Ändå har ni känt många kvinnor.

Salomo Jag trodde jag kände dem alla, men nu vet jag att jag kände ingen före er.

Saba Ni smickrar mig. Det kan bli farligt. Ni vet ju att mitt besök bara är tillfälligt.

Salomo Jag skulle gärna vilja att ni stannade här för gott.

Saba Det är just det som är faran. Ni är världens klokaste man och är kung för världens ledande rike och har världens största resurser och rikedomar till ert förfogande jämte obegränsad tillgång till vilka kvinnor ni vill, och så råkar ni ut för mig som finner att ni egentligen bara är ett barn som inte har lärt sig någonting.

Salomo Precis så känner jag mig i ert sällskap, och bara ni kan fylla ut den tomheten och uppfylla mig med allt det som jag saknar.

Saba Ni saknar bara en sak, konung Salomo.

Salomo Vad är det?

Saba Frihet.

Salomo Vad är frihet?

Saba Frihet, min vän, är vad vi kungligheter saknar mest av allt, och i värsta fall är vi inte ens medvetna om det. Du är inte medveten om det, då du aldrig varit utanför ditt rike, och då hela din regering med den israeliska mentaliteten från början varit instängd i det mentala drivhuset av en totalitär religion.

Salomo Vad menar du?

Saba Erkänn det, Salomo. Ni har alla förskrivit er åt er gud som hans träl, vilket gör er alla till fångar i ett mentalt fängelse av föreskrifter.

Salomo Mina präster varnade mig för dig att du kunde komma med just sådana farliga fritänkerier. Vill du då påstå att vår Gud är en lögn och att Moses bedragit oss?

Saba Icke alls. Er religion är den bästa i världen och inbegriper både disciplin och ordning och är synnerligen moralisk. Men kan ni verkligen vara säkra på att ni är er guds enda utvalda folk? Är inte vi icke-israeler också människor? Är vi då lägre människor än ni? Du har gjort alla icke-israeliska folk inom dina gränser till slavarbetare för Israel, medan du är nogga med att bara låta renrasiga israeler bli hövitsmän och fogdar, och ingen icke-israelit kan få behörighet i din administration. Är då till exempel jag, en icke-israelit, en människa av lägre värde än du, en israelit?

Salomo Det ligger någonting i vad du säger. Vår religion är inte socialt rättvis. Men jag kan inte åtgärda saken. Den har befäst sig för hårt i staten Israels hela struktur. Ingenting kan rubba vår israelitiska religions ordning. Lagen är skriven en gång för alla. Vi har bara att följa den eller frukta Guds vedergällning.

Saba Det är just det jag menar. Er gud är inte en god gud, ingen mänsklig gud och ingen resonlig gud. Andra folks gudar är mänskliga, de har ett mänskligt utseende, man kan se på målningar och statyer hur de ser ut, man kan ta på dem, och de är aldrig arga eller hotande som er gud mest alltid verkar vara.

Salomo Du kräver alltså en humanisering av vår Gud?

Saba Inte kräver, inte föreslår, bara antyder. Ty er gud som han är är ohållbar. Det är en konstruktion för att binda hela ert folk i andlig trældom. Han kan inte hålla i längden. Han är för absurd. Och skrevs inte alla era heliga böcker, där Gud själv hotfullt förmanar er, av enbart människohänder?

Salomo Det kan inte förnekas.

Saba Därför är han en bluff.

Salomo Du slår mig med häpnad, kära drottning. Du måste stanna här och undervisa mig mera helst för gott.

Saba Det kan jag inte göra. Det vet du. Dina präster skulle komma på mitt farliga tänkande och onda inflytande över dig, och de skulle förfölja mig och döda mig. Nej, Salomo, du får leva vidare på mina minnen.

Salomo Och det skall jag göra. Minnet av vår kärlek skall bli desto varmare och innerligare och mera levande just för att vi aldrig fick förverkliga den. Alla mina damer och hustrur bleknar inför den enda jag inte fick. Du är min ändå, ljuva

drottning, genom att du ändå gav mig din själ. Den skall jag alltid bära med mig som en dyrare skönhet och tidlös oförgänglighet än min älsklingshustru. Du är min, käraste drottning, och jag slipper dig aldrig hur mycket du än måste resa tillbaka till ditt land.

Saba Det förundrade mig, min Salomo, den rikaste kungen i världen, den mest fullkomliga av män, den härligaste av furstar, hur naken och fattig du var i all din bländande glans. Du hade allt men saknade det mest väsentliga. Du hade ingen ro, inget tålamod och ingen distans till dig själv. Du såg inte din egen fångenskap. Du var bländad av din gud liksom hela Israel i sin tillfälliga framgångs dagar och kunde därför inte se bortom horisonten för dig själv, din tid och ditt land. Du har det så bra med ditt Israel att det hädanefter bara kan bli sämre.

Salomo Profeterar du?

Saba Jag ser bara vad jag ser. Vad tror du själv om Israels framtid efter dig själv?

Salomo Där rör du vid en känslig punkt. Jag ärvde riket av min far, och min son Rehabeam kommer att ärva det efter mig, men det är inte bra att få allting gratis. Jag inser det nu. Min far fick kämpa sig fram till sin ställning, och Israel kan aldrig få en bättre kung än han. Jag har förvaltats hans arv och sett till att Israel blomstrat, men min son har inga visioner. Han ser inte utanför sig själv, och han är egentligen inte kompetent nog för att vara kung, allra minst för en ledande stat som Israel. Jag vill aldrig släppa dig eller vara utan dig. Du kompletterar mitt liv med att uppfylla allt vad jag saknar.

Saba Vad saknar du egentligen?

Salomo Sällskap. En jämlike. Någon att kunna älska som mig själv. Någon att lita på. Någon att se upp till. David hade Samuel, jag hade i viss mån Natan, men efter hans död har jag aldrig haft någon, innan du kom på besök.

Saba Mitt besök är bara ett ögonblick i evigheten, men det kommer an på dig att ta vara på detta ögonblick och göra det så bestående som möjligt i min frånvaro.

Salomo Jag skall skriva en bok om vår kärlek.

Saba Den blir mera intressant än alla era heliga böcker.

Salomo Det är bara kärleken som betyder något. Allt annat är värdelöst i sin fattiga flyktighet. Mitt rike är utan betydelse mot min kärlek. Jag skulle kunna lämna det och skrota det genast om jag bara finge behålla din kärlek. Vad är Israel? Som du säger, en inbilsk konstruktion som är bländad av sin egen fåfänga personifierad av dess absurde gud. Jag förkastar honom inte. Han är omistlig för Israels bestående överlevnad, men jag behöver honom inte själv. Jag behöver dig.

Saba Du har bara inlett din nya utveckling för att bli en bättre människa. Kung Salomo, du har börjat bli upplyst.

Salomo Tack vare dig.

Saba Jag är bara en kvinna.

Salomo Nej, du är Kvinnan, vars förbjudna frukt har öppnat mina ögon. Du är en gudinna, och en gudinna är lika viktig som en gud. Det inser jag nu.

Saba Nej, jag är bara mänsklig. Vad du behöver göra är att ge avkall på det gudomliga för att i stället desto mer bara bli mänsklig som människa.

Salomo Vad bör jag göra?

Saba Älska. Älska hela världen. Omfatta även andra religioner än din egen. Du har ju talrika älskarinnor. Låt dem visa dig vägen. (*ler*) Det kan finnas andra gudinnor som jag. Åtminstone finns det talrika etablerade gudinnor i de andra religionerna. Jag återkommer till detta. Er religion är inte den enda religionen. Ditt folk måste inte vara bäst i världen för att ni har er särskilda gud. En stamgud är inte mer än en stamgud, som genom sin behörighet till en särskild stam begränsar sig själv till en rasistisk stamegoism, som bara kan leda till krig med andra. Ni har er historia, den är fantastisk och lärorik, bygg vidare på den, och världen skall alltid fascineras av den och lära av dess fortsatta utveckling, men det finns alltid en värld bortom denna, en tid bortom din egen, andra minst lika goda folk som ditt eget och en större värld än den du behärskar och känner till. Stanna aldrig. Fortsätt alltid vidare, och du skall alltid finna nya vägvisare så länge du strävar efter mera upplysning.

Salomo Du gör mitt avfall från Herren ofrånkomligt.

Saba Det är min glädje och ära.

Salomo Var det bara därför du kom hit?

Saba Min vän, jag kom hit för din skull. Ditt rykte nådde mig om din oerhörda visdom och rättvisa, men vad som mest gjorde mig intresserad var dina skrifter. De kommer alltid att läsas och studeras. Du kommer av evigheten och har lämnat ett avtryck av evigheten åt din värld genom dina ordspråk, och därmed förblir även du evig som dödlig. Det fascinerade mig att kanske få en fot in i denna evighet, att få dela den och att i bästa fall få bli delaktig i din evighet. Har jag lyckats med detta?

Salomo I bästa fall. Men fortsätt. Var det allt?

Saba Min vän, jag är själv ingen visdomsmänniska som gör mig skyldig till ordspråk, men jag är förståndig och som kvinna listigare än alla andra, och därför kunde jag bli drottning av Saba och respekterad, men blott som sådan hade jag ingen chans inför evigheten. Genom dig såg jag min chans.

Salomo Så du kom för din egen skull?

Saba Att göra den långa resan hit från Saba var inget lätt företag. Varje resa är en självuppoffring och kostar offer och strapatser, men om man med bestämd och god vilja genomför den väl ger den alltid bestående behållning och utdelning. Tycker du jag är opportunistisk?

Salomo Du är en hjältinga som vågade dig ut på företaget.

Saba Det gläder mig att du tänker så.

Salomo Det spelar ingen roll av vilka skäl du kom hit, om det var av opportunistisk, om det var för att utnyttja min visdom eller skaffa dig en plats i evigheten genom mig, det enda som spelar någon roll och den enda meningen med att du kom hit var att du gav mig någon att älska på allvar. Jag vet inte hur många jag har älskat, jag förlorade räkningen när de blev för otaliga, men du är den första jag har älskat.

Saba Du kändes som en sven i min famn.

Salomo Och du kändes som en jungfru.

Saba Och vi har inte gått för långt. Vi får inte reta dina präster. Detta är bara ett officiellt statsbesök, och vi får inte kränka dess regler och har inte gjort det.

Salomo Ännu är det inte för sent.

Saba Du ämnar falla på allvar?

Salomo Varför inte? Har du någonting emot det? Ingen bryr sig. Det är vår privatsak. Evigheten har fört oss samman. Skall vi då tacka nej till evighetens erbjudande? Vore inte det ganska dumt?

Saba Om du känner för det, Salomo, så tackar inte jag nej.

Salomo Jag visste väl det.

Saba Men sedan måste jag resa tillbaka till mitt eget land.

Salomo Ja, det måste du. Men du förblir hos mig. Och vi har ingen brådska. Du kan utsträcka din vistelse här så länge du vill. Evigheten sätter inga gränser.

Saba Endast dödligheten gör det, men den disciplinerar oss.

Salomo Den gör livet till ett meningslöst ögonblick av bara fåfänga, men det dödliga ögonblicket kan förvandlas till en oförgänglighet men bara genom kärleken. I vårt fall vår kärlek.

Saba Min mästare och konung, tack för ditt förtroende.

Salomo Tack för att du kom.

Scen 3. Avskedsbanketten.

Asarja (reser sig) Det är med den största glädje och tacksamhet vi ber att få fira vår gästande drottning av Saba vid denna avskedsbankett. Rikliga gåvor har du hemburit oss, prisvärda praktfulla drottning, och jag tvivlar på att jag någonsin kommer att få se maken till festligt besök. Du har medfört en glans till oss som kommer att förbli med oss efter din avfärd, som om du hade förlänat oss en högre kultur och berikat vårt Jerusalem med en högre andlighet. Var prisad och ärad för alltid i våra minnen, ädla och vackra, storsinta och storslagna drottning av Saba. *(sätter sig.)*

Salomo (reser sig) Jag ber att få överensstämma till fullo med vår finansminister Asarja, Natans sons uttalande. Jag måste bekänna, att jag förgäves försökt övertala drottningen att ständigt stanna längre och helst förbli hos oss för alltid, och hon har nådigast kompromissat med vår bön och visserligen förlängt sin vistelse med fem månader men kan inte undslippa sina plikter som drottning, att nödgas resa hem till sitt eget land och ta hand om det. Jag ber er alla att skåla för den skönaste drottning Israel någonsin kommer att få se! *(höjer sin pokal, och alla deltar glada i skålen.)*

Saba (reser sig) Ett litet ord av ödmjukhet som kontrast till dessa överdådiga tal som bara överväldigar mig med sina översvallande överdrifter. Det är jag som äger att vara tacksam för att ha fått undfå kung Salomos utomordentliga undervisning och visdom, för att ha blivit behandlad och uppvaktad med den mest generösa tänkbara gästvänlighet och för att ha fått nåden att bli beaktad som en vän och jämlike av konung Salomo. Vi är kolleger, vi är båda kungliga, men jag är ändå bara kvinna och

helt i skuggan av mannen, som jag dock upplever att ha blivit upplyft av för resten av livet av denna den yppersta och klokaste av världens konungar kung Salomo. Jag ber att få återgälda den glädjebräddade skålen för min person med att få dricka er alla till med hjärtat fullt av ödmjukhet och tacksamhet! (*höjer sin pokal, och alla deltar hjärtligt i skålen.*)

Ebjatar (avsides) Vad tänker du, Sadok?

Sadok Det är skönt at hon reser iväg.

Ebjatar Tror du hennes inflytande kan ha varit skadligt för konungen?

Sadok Det hade kunnat bli det om hon stannat längre.

Ebjatar Hon är dock en drottning och måste tänka på sitt eget land, och det räddar Salomo.

Sadok Precis, men jag hoppas verkligen det inte blir några fler kvinnliga statsbesök från ännu mer exotiska länder.

Ebjatar Vad är det för fel på Saba?

Sadok Det är den lyckliga delen av Arabien, men de står i livliga handelskontakter med Indien och andra farliga länder än längre österut med filosofier och religioner som vår nu så väletablerade religion skulle kunna ta stor skada av.

Ebjatar Varför? Vad handlar dessa exotiska religioner om?

Sadok Mångguder. Polyteism. Spiritualism och demonläror med hur många gudar som helst och med en kraftig filosofisk litteratur som understödjer dem, men de har ingen klarhet. Det är bara flum och sammelsurium alltsammans utan systematik eller metodik. Fördelen med vår religion är att den är så enkel. Det finns bara en gud, och han är universell och allestädes närvarande. Basta. Det räcker. Vi behöver ingenting mer.

Ebjatar Tror du drottningen av Saba gav kung Salomo andra gudar att tänka på?

Sadok Nej, jag tror att faran är över i och med hennes definitiva avfärd.

Akt IV scen 1.

Melissa Vad väntar han sig av mig, denne vår konung? Naturligtvis är det en utomordentlig ära för mig att så bli upphöjd till hans favorit, men jag bad inte om det och hade inga ambitioner, och han börjat bli gammal. Här kommer han nu.

Salomo Hur mår min älsklingsblomma idag?

Melissa Jo tack, min herre, det går ingen nöd på mig.

Salomo Jag är nyfiken på att få veta mera om ditt hemlands mytologi.

Melissa Jag står till tjänst med allt det lilla jag har att komma med.

Salomo Berätta igen, hur hamnade du här?

Melissa Det var en medisk erövrare som kom och tog vårt land och förde bort oss som slavar. Jag såldes som slavinna till en lokal kung med många hustrur och konkubiner, och jag blev en av dem. Genom att jag var egensinnig gjorde jag mig obehaglig och såldes vidare, och så var det vart jag än kom. Till slut skänktes jag som

present till er. Ni hade så många, så man trodde väl att jag skulle försvinna här. Men ni upptäckte mig.

Salomo Du var annorlunda. Du var inte någon vanlig undfallande smickerska som bara gjorde sig till utan hade en egen integritet som man sällan finner hos kvinnor.

Melissa Naturligtvis är det en ära för mig att ha blivit så favoriserad av er, men jag måste insistera på att jag aldrig bad om det och aldrig haft några ambitioner.

Salomo Det är just det jag tycker om hos dig. Du är ärlig och har en egen vilja och är därtill förståndig. Ingen härskare tycker om en egensinnig kvinna med humör, men din enkla genuinitet tilltalar mig. Dessutom kommer du av en främmande kultur som intresserar mig.

Melissa Är din egen inte illa nog?

Salomo Vad menar du?

Melissa Ni har en enda gud som är intolerant, sträng och hotfull som aldrig stått för något annat än makt. I våra länder tyckte vi aldrig om maktspråk. Vi tyckte om varandra medan hårdhet bara skapade fiendskap.

Salomo Men ni hade väl grymma gudar själva?

Melissa Det offrades spädbarn till Baal, men de flesta höll sig till Astarte.

Salomo En gudinna?

Melissa Ja, kärlekens gudinna.

Salomo Det är detta som intresserar mig i er religion. Ni har en kärleksgudinna. Det har inte vi.

Melissa Skulle du kunna acceptera henne?

Salomo Med hela mitt hjärta. Jag anser att det skulle kunna berika vår religion.

Melissa Vi brukade frambära slaktoffer till henne precis som ni till er gud, men vi hade därtill ceremonier och kärleksriter.

Salomo Kärleksriter är något för mig.

Melissa Före slaktoffret brukade alltid någon jungfru genomgå en kärleksrit på altaret för att viga sig åt gudinnan.

Salomo Du måste instruera mig i detta och visa hur ni gör.

Melissa Vågar du verkligen införa en sådan kult i Israel?

Salomo Det är inget fel på mångkulturalism. Den förekommer redan. Vi har flera subkulturer här med offerhöjder där andra gudar dyrkas som funnits redan långt innan Israels barn intog landet.

Melissa Men du kommer att utmana ditt prästerskap.

Salomo De har ingenting att säga till om när det gäller mitt liv och mina bestämmelser.

Melissa Det kommer att göra dig populär bland andra folk, som inte tycker om Israel.

Salomo Det är meningen. Kom, min älskade, undervisa mig. (*leder henne ut.*)

Scen 2.

Ebjatar Vad tror du om hans fall?

Sadok Det är betänkligt.

Ebjatar Minst sagt.

Sadok Jag blev orolig redan när han aldrig kunde tillfredsställa sig tillräckligt med ständigt fler hustrur och bihustrur.

Ebjatar Och nu har han upphöjt en hednisk avgudadyrkerska till favoritmätress.

Sadok Det är ändå höjden.

Ebjatar Minst sagt.

Sadok Och det blir bara värre. Han skenar och ser inte avgrunden. Han gör sig osalig i sin omåttliga kärlekstörst.

Ebjatar Vad skall vi göra?

Sadok Vad kan vi göra? Han är Salomo.

Ebjatar Världens visaste och härligaste konung förfaller till gubbsjuka.

Sadok Och det lär knappast gå över.

Ebjatar Och hans son är inbilsk och dryg och saknar varje spår av sin faders sinne för rättvisa och klokhet.

Sadok Risken är att riket förfaller när Salomo är borta.

Ebjatar Då är vi också borta.

Sadok Just det. Det är inte vårt problem.

Scen 3.

Salomo Varför? Varför? Varför har denna klyfta uppstått mellan mig och Guds präster? Det är ju blott i sökandet efter lyckan som jag har skaffat mig tusen hustrur och bihustrur och omgivit mig med bländande prakt och rikedomar. Det är ju blott av kärlek och generositet som jag låter mina kvinnor offra till och upphöja sina avgudar och som jag deltar i dessa fester och riter. Varför kan inte leviterna förstå mig och vara lite toleranta? De vill inte unna mig lyckan, glädjen, nöjet, omåttligheten och det obegränsade kärleksruset. De vill inte låta mig hänge mig åt det enda i livet som betyder någonting, nämligen att ha roligt. Ty allt annat i livet, alla människans önskningar och verk och allt vad en människa kan hitta på och finna på jorden är ju meningslöst, fåfängt och ingenting värt. Allt är fåfänglighet utom att ha roligt, och det vill Herrens präster inte låta mig ha.

Aldrig har Herren älskat en konung så som han har älskat mig. Varför skulle jag annars ha fått all denna härlighet, prakt, omätliga lycka och otroliga rikedom och överflöd? Jag har fått mig all världens högsta lycka tilldelad för att jag med min visdom, rättvisa, dygd och heder har förtjänat den. Leviterna har fel som påstår att jag har avfallit från Herren, ty ju mer jag älskar mina hustrur, mitt folk, min värld och universum, desto mer älskar jag i ännu högre grad Herren. Herren är mitt allt, och inför honom är jag ingenting. Min lycka är min belöning för mitt nit, och så länge

jag lever kommer jag att fortsätta med att göra mig förtjänt av den och med mig mina barn, mina efterkommande och hela Israel.

Jag borde hänge mig åt Gud, men i stället hänger jag mig åt kvinnor. Jag har dåligt samvete där för. Men jag älskar kvinnorna. De charmerar mig, de bedårar mig, de älskar mig, de lär mig att njuta av verkligheten, de får mig att upptäcka naturen, och de gör mig bara gott. Hur kan jag väl då vara utan dem? Men jag borde vara utan dem för min egen skull. De varar blott för stunden, medan Gud varar i evighet. De bedrar mig med sin kärlek till mig, de lockar mig bort från Gud till köttlig lusta, de fångar mig i sina nät med sina fester, sin ljuva musik, sin mjukhet och sina behag, och de snärjer in mig i ett nät av skönhet som är falskt, emedan Gud har skapat människan fri. Jag borde nödvändigt offra mer tid åt Gud och mindre tid åt kvinnorna, men hur är det möjligt, när hela världen är full av kvinnor och kärlek?

Akt V scen 1.

Jerobeam Och du är säker på att han inte anar något?

Melissa Han har fullt förtroende för mig.

Jerobeam Och ändå vågar du bedra honom? Fastän han gjort dig till sin favoritkonkubin och verkligen gett dig sin kärlek?

Melissa Hans kärlek räcker inte längre till. Han är för gammal. Han ser inte själv hur patetisk han är. Han inbillar sig att han fortfarande är ung och viril och kanske känner sig sådan, men hans utseende förråder honom. Jag antar att han aldrig ser sig i spegeln. Han är en grå gammal vimsig gubbe på gränsen till impotensens kroniska vithet och nollställdhet.

Jerobeam Du om någon har genomskådat honom.

Melissa Jag har känt så många män. Jag våldtogs från början och skickades sedan från knöl till knöl, från general till furste och från furste till kung och från kung till självaste Salomo, som alla avdankade mig för att jag genomskådade deras absurda manlighet. Salomo kommer väl en dag att skicka bort mig han också, och då får jag kanske äntligen leva i fred.

Jerobeam Men vad gjorde dig intresserad av mig?

Melissa Du var allt det som Salomo trodde sig vara men icke längre var: ung och viril, handlingskraftig och duglig, fysiskt tilldragande och populär bland israeliterna, en boren ledare, medan Salomo aldrig varit en folkets ledare.

Jerobeam Du är just en sådan kvinna som jag alltid drömt om.

Melissa Och du är just den som kan ge mig allt vad gamle Salomo aldrig kunnat ge. Jag vill gärna ha barn med dig, så att jag kunde börja leva för ungdom och skönhet igen, som jag en gång gjorde.

Jerobeam Det kan inte hjälpas. Vi är som gjorda för varandra.

Melissa Kom då, Jerobeam, och låt oss göra slag i saken! (*tar med sig honom ut.*)

Salomo (blir synlig först nu) Så är det ändå som prästen sade. Jag trodde han skapade ett rykte för att separera mig från Melissa, men tyvärr låg det sanning i ryktet. De har

utspionerat henne sedan länge för att finna något att kunna avlägsna henne från mig för, och till slut fann de något som fick dem att drägla av skadeglädje. Ack, Jerobeam, min mest betrodde och skicklige tillsyningsman, att du kunde svika mitt förtroende så! Jag måste skicka ut dig ur landet, och då blir det väl bara en rebellrörelse mot min regering till förmån för honom. Och Melissa? Jag kan aldrig se dig mera. Jag får skicka hem dig till ditt eget land med ett rundligt underhåll och en stab av väktare för din säkerhet. Ack, detta är en kniv i ryggen som skär mitt hjärta i strimlor! Jag älskade er bägge, och båda har ni bedragit mig, jag världens ledande och högst utvecklade konung genom tiderna reducerad till en bedragen gammal stolle och patetisk narr, som trodde att jag vid min ålder kunde vinna en ung vacker skönhet med en visserligen innerlig och äkta kärlek men som inte längre kunde ge satisfaktion!

Är då den andliga kärleken, som blev bestående mellan drottningen av Saba och mig genom att ödet bestämde oss för olika vägar, den enda som gäller och fungerar i tillförlitlig hållbarhet? All älskog jag någonsin känt med alla mina damer sjunker som sandkorn till botten inför den äkta kärlek jag alltjämt känner för min drottning, som alltid fortsätter att höja mig över denna trista verklighet av bara futtighet, trolöshet, hänsynslös egen nytta, dödlig fåfänga och människans omänsklighet som bedragare?

Scen 2.

Salomo Israel har ingen konung, ty den konung de hade regeras nu av kvinnor. De regerar mig, och därför kan jag regera intet. En man i kvinnors våld har ingen Gud, ingen makt, ingen själ, inget hjärta och ingenting alls. Vad han än har för ställning i världen är han ingenting, ty kvinnan är icke Gud, och ännu mindre är hon Guds avbild. Hon har tvärtom förmågan att avskärma mannen från Gud. Hon är inte Guds död, men hon får sin älskare att inbilla sig att hon är Guds död. Sirener, häxor, harpyror, ragator, käringar, övermodiga horor och mansfördärvare är alla kvinnor utom den heliga oskulden.

Jag är en tung börda för Israel. De arbetar för mina nöjen, de sliter ont för min prakt, de föder mina tusen gemåler, och de lider hårt under mitt väldiga ok. Men om jag är en tung börda för dem så är även Gud en tung börda för dem, emedan jag är Guds son. Herren har ju sagt till min fader: "När din tid är ute skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv, och jag skall befästa hans konungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans konungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son, och min nåd skall icke vika ifrån honom." Om jag är en tung börda för Israel, så är Gud det lika mycket.

O Jerobeam, du är starkare än jag, fast du är en ond gudlös förbannad skurk, som med all din styrka kommer att bli till en förbannelse för Israel. Medan jag lever det ljuva livet bygger du upp din upprorsrörelse genom intriger, och medan jag älskar, bygger, beundrar och gottar mig i skönhet och kultur slipar du dina svärd och

värvar du hårdföra brottslingar som bara vill förföra och splittra Israel. Jag är ändå god, rättvis, mänsklig, härlig och älskad medan du bara gjort dig till en bedragare och förrädare. Ändå kommer du att få all makt i framtiden, ty Gud vill hämnas på mig för att jag har övergivit honom för kulturens och de andra gudarnas skull. Det som man älskar mest förlorar man, och det förtrampas av den som kommer efteråt. Så har det gått för alla goda människor, och så kommer det att gå även för mig. Emedan jag är förklemad av min kärlek till det goda skall ondskan förgöra mig, mitt allt, min värld och mitt rike Israel. Men Guds son skall ändå alltid regera över hela jorden.

Jag har varit världens och kanske historiens lyckligaste man, och med mig har Israel, mitt land och mitt folk, varit lika lyckligt. Vi har förlänat lycka åt hela världen, åt fenikier, egyptier och etiopier, och storslaget har detta historiska kapitel varit. Så lycklig har världen varit att den just inte kan bli lyckligare. Men den kan bli olycklig, och när universum inte längre kan bli lyckligare måste det bli olyckligt. Israel har nått sin klimax. Hädanefter måste det bära utför. Gud har gjort vad han har kunnat för Israel och kan nu icke mer göra det lyckligare. Dock måste han fortsätta skapa. När han inte längre kan bygga på Israel måste han börja skapa något annat. Och för att kunna göra det måste han överge Israel, som följaktligen måste falla. Det är inte mitt fel, och det är inte mina tusentals gemålars fel eller min kärleks fel eller beroende på min svaghet. Det är en naturlig utveckling. Israeliter, Gud har gjort er till världens stoltaste folk, och högre kan ni inte komma. Men i sitt kärleksnit för er har Gud skiljt er från alla andra folk och gjort er olikt dem, och när nu Gud för att vidareutveckla sig måste ägna sig åt andra folk emellan måste ni bli lidande därav, ty så stolta och olika alla andra är ni att ni aldrig kommer att kunna förstå dem och ännu mindre de er. Därför väntar er nu en framtid av idel lidanden. Ty Gud har älskat er så varmt att ni aldrig kommer att glömma det eller kunna vara utan det minnet, och för den sakens skull kommer alla andra folk att tycka att ni är odrägliga och därför avsky och trakassera er intill tidernas ände.

Scen 3.

Ebjatar Kung Salomo är död, och vi har ingen konung. Vad tror du om Rehabeam?

Sadok Ett hopplöst fall. Han kunde inte ha börjat sämre.

Ebjatar Är Jerobeam bättre?

Sadok Nej, ännu sämre. Han är en skurk och upprorsman. Han var duglig och började bra, och därför gav honom kung Salomo sitt folks förtroende och en hög ansvarsställning, som han missbrukade till att förföra konungens favorithustru. Så gör man inte. Naturligtvis tvingades han i exil, där han sällade sig till konungens fiender. Och nu får han all makten över Israel till skänks av Rehabeams dumhet och dårskap, som han naturligtvis bara kommer att missbruka.

Ebjatar Jerusalem förblir kung Davids hus troget och lär fortsätta så. Är det ute med Israel?

Sadok På lång sikt, ja. Detta kan inte leda till någonting gott.

Ebjatar Vad kan vi göra?

Sadok Allt vi kan göra, *Ebjatar*, är att göra undergången så långsam och utdragen som möjligt.

Ebjatar Så undergången är oundviklig?

Sadok Vi kommer aldrig mer att få se en kung Davids eller Salomos like. Ja, den är oundviklig på lång sikt, men vi präster kan genom vårt prästadöme förlänga den så länge som möjligt, i bästa fall i flera hundra år, medan vi under tiden kan ägna oss åt att konsolidera vår religion, bevara våra heliga skrifter och bevara den, undervisa ungdomen och framtida generationer och se till att judendomen aldrig slocknar.

Ebjatar Är det allt? Förvaltning och bevarande?

Sadok Ja, min son. Och om vi lyckas med det har vi judar åtminstone lyckats med någonting.

Leh, 23.8.2016